

O POSLEDNÝCH DŇOCH

Ked' niektorí hovorili o chráme, že je vyzdobený krásnymi kameňmi a pamätnými darmi, Ježiš povedal: „Prídu dni, keď z toho, čo vidíte, nezostane kameň na kameni; všetko bude zborené.“ Oni sa ho opýtali: „Učiteľ, kedy to bude a aké bude znamenie, keď sa to začne diať?“ On odpovedal: „Dajte si pozor, aby vás nezviedli. Lebo prídu mnohí a v mojom mene budú hovoriť: ‚To som ja‘ a: ‚Ten čas je už blízko.‘ Nechod'te za nimi! A keď budete počuť o vojnách a nepokojoch, neľakajte sa! Toto musí prísť predtým, ale koniec nebude hneď.“ Potom im povedal: „Národ povstane proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu. Budú veľké zemetrasenia a miestami hlad a mor, budú hrôzy a veľké znamenia na nebi.

Ale pred tým všetkým položia na vás ruky a budú vás prenasledovať, vydajú vás synagógam a uväznia vás, budú vás vláčiť pred kráľov a vladárov pre moje meno. To sa vám stane, aby ste vydali svedectvo. Zaumieňte si teda, že nebudete dopredu premýšľať, ako sa brániť, lebo ja vám dám výrečnosť a múdrosť, ktorej nebudú môcť všetci vaši protivníci odolať ani protirečiť. Budú vás zrádzať aj rodičia, bratia, príbuzní a priatelia a niektorých z vás pripravia o život. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas sa vám z hlavy nestratí. Ak vytrváte, zachováte si život.“ (Lk 21, 5-19)

Odohralo sa v jednom televíznom štúdiu: istý muž propagoval svoju knihu o konci sveta. V rohu obrazovky bolo uvedené telefónne číslo, na ktoré mohli diváci volať a klásť mu otázky a tiež si knihu objednať. Zavolať jeden človek a opýtal sa: „Prečo je tak nevyhnutné tú vašu knihu mať?“ Odpoveď znela: „Viete, koniec sveta môže nastať kedykoľvek... Aj zajtra... A pritom tá kniha stojí len 14 eur.“ „Dobre teda, tak mi jednu zašlite... A čo sa týka peňazí – tie vám nepošlem, veď načo..., keď je koniec sveta tak blízko!“

Vždy boli ľudia, ktorých konečné udalosti dejín zvlášť priťahovali a snažili sa im dať istú podobu. Podobne aj evanjeliá sa venujú otázke „posledných čias“. Slovníkom typickým pre apokalyptiku hovoria o znameniach, ktoré budú predchádzať koncu, o prenasledovaní, kozmických úkazoch, príchode Syna človeka. Ich apokalyptický obsah je na rozdiel od starozákonných textov „očistený“ od myšlienok odplaty voči nepriateľom a od nacionalistického očakávania oslávenia Jeruzalema a vyzdvihnutia Izraela nad ostatné národy.

Ked' o „posledných časoch“ písal Marek ako prvý z evanjelistov (pravdepodobne krátko po roku 60 n.l.), kresťania jeho generácie ho brali s rezervou. Zničenie Chrámu by pre Židov predsa znamenalo „koniec sveta“, opustenie Bohom – a to by Boh svojmu vyvolenému národu nemohol urobiť! Inak však už situáciu vnímala kresťanská obec o niekoľko rokov neskôr, keď o nej písal evanjelista Lukáš. Pretože Jeruzalemský chrám už bol zničený (rok 70 n.l.), i keď „koniec sveta“ stále nenastal. Táto generácia už nie je tak zvedavá, kedy sa to stane, ale kladie si otázku: „Čo máme robiť?“

Nesporne je ťažké žiť vieru, keď ľudské istoty padajú. Aj preto evanjeliá, keď hovoria o posledných časoch, opakovane zdôrazňujú: „*nebojte sa!*“ Nesľubujú, že nešťastia a katastrofy zo sveta vymiznú, ani neradia, ako im uniknúť. Usmerňujú pohľad človeka na Krista – jediný pevný bod, ktorý ostáva, i keď celý *hviezdny svet sa bude chvieť* (Lk 21, 26).